

nødne Foranstaltninger til, at de Varer, der ere paa Frilager, kunne gøres til Gjenstand for Omfætning, Pantfætning osv. igjennem Lagerbeviser. Det vil altsaa sees, at naar disse Lagerbevisers retlige Stilling bliver den samme som her foreslaaet om Dplagsbeviser, vil man, naar Frilagere oprettes, have Dplagshuse sig og færdisge, idet et Frilager med saadanne Lagerbeviser er aldeles det Samme som et Dplags-huus, kun med den Forskjel, at i Frilageret er der endnu ikke givet Told af Varerne, hvorimod den er given i Dplagshuset. Det er imidlertid ikke at formode, at Regjeringen vil forlange Bevilling til at oprette de Frilagere, som ere paataente i Loven af 4de December 1863; der er dertil kun paa en tidligere Tillægsbevilling bevilget 25,000 Rd., for hvilke der er bygget et Frilager for Spirituosa og Vine, men som jo isøvrigt saa godt som ikke benyttes; efter hvad jeg har erfaret, er der kun tre Rum, der ere ubleiede. Men foreløbig trænges der maastee mindre til denne Slags Frilagere end til andre for mere let behandelige Varer. Det har utvivlsomt været Regjeringens Mening, dengang Loven om Frilagere kom ud, ved den Bemyndigelse, der gives Regjeringen til at foranstalte disse Lagerbeviser udgivne med en saadan Virkning, som Loven omhandler — det har utvivlsomt været dens Mening dengang at lade Frilagerne gaae over i solide Privates Hænder, hvad ogsaa Loven antyder. Der kan derfor ingen Tvivl være om, at naar Dplags-huse komme igang, vil Regjeringen henvende sig til de solide af disse Dplagshuse og overdrage til dem Retten til Frilager, naturligviis under den Control, som Regjeringen finder fornøden. Det kan ikke forudsættes, at Regjeringen vil bygge store og tilstrækkelige Frilagere paa forskjellige Steder; thi hvis Regjeringen vilde det, havde vi allerede derved Dplagshuse under Regjeringens Control. At der her i Loven ikke er nævnt Frilagere, har jeg antaget ligger i, at de høre under en anden Lovgivningsmagt end den, her er tilstede, thi ellers synes det mig, at det havde været naturligt, om man her havde berørt den lette og simple Maade, hvorpaa man kunde faae Frilagere effectuerede, nemlig ved at lade dem komme ind under Dplagshuse.

Hvad Loven i dens Heelhed angaaer, er det mig ikke ret klart, hvorfor det er nødvendigt, at der skal finde en Bevilling Sted; thi naar Regjeringen giver en solid Bestyrelse eller en solid Mand Bevilling til at oprette et saadant Dplagshuus, saa vil jo denne Mand ved Eidernes Misgunst kunne blive usolid, men sin Bevilling beholder han alligevel. Deraf vil Følgen være, at fordi han fører de af Regjeringen mærkede Blanquetter, vil let hans Dplagsbevise kunne faae en tilsyneladende større Sikkerhed, end de i Virkeligheden have. Den hele Sikkerhed beroer paa Mandens Soliditet, men ikke paa den Bestyttelse, som han faaer ved Regjeringens Bevilling, der er fuldstændig illusorisk, idet Regjeringen naturligviis ikke paatager sig, hvad der ogsaa vilde være meget uflogt, at være Cautionist for Bevillingshaveren. Under saa smaa Forhold som vore, hvor Handelsstanden kjender hinanden indbyrdes, kunde man meget godt give denne Ret til at bygge Dplagshuse paa almindeligt Borgerstab, som meddeles af Magistraten; Folk vilde vel vide, hvilke Dplagshuse der i Virkeligheden vare solide, og ikke tage Hensyn til, om der var meddeelt Bevilling af Regjeringen, da Bevillingen kun bevise, at i det Dieblif, den gaves, var vedkommende Huus solidt. — Det er jo bekjendt, at ved de Dplagshuse, der findes i Udlandet, navnlig i England og Frankrig, har man to Dplagsbevise, det ene, som kan benyttes til Pantfætning, og det andet, som kan curfere som Salgsdocument. Det er mig ikke klart, hvorfor man har forladt denne Vej i Loven. Jeg har nok seet af Betænkningen i det andet Thing, at man har Erklæringer fra visse Autoriteter, og navnlig Handelsautoriteter, for, at det vil gjøre Forholdet mere indviklet, men det er mig, som sagt, ikke klart, hvorfor det bliver mere indviklet, naar det maa erkjendes, at det Modtagelsesbeviis, eller, som det i Forslaget kaldes med et forbanstet Udtryk, den Receptisè — det svarer til det franke receptisè, som er en Quittering, man faaer, naar man pantfætter Varene —, vil kunne bruges som Salgsdocument. Det synes mig da, at det Samme steer paa en skjult Maade, som ellers vilde see paa en aabenbar Maade. Det forekommer mig derfor, det er bedre, at der